

θη, έπαυσε να ακούηται και η θεοσιωδές των
ήρώων φωνή, εξέλειπον δε τα θαύματα της δολιό-
και της άγυρτίας, επειδή ηρχοντο ήδη εις τα
τα θαύματα των έπιστημών.

προφήτευσαν δε ώς επί το πλείστον οι ένθουσιώ-
ται υπό σκληραγωγίας καταπεποιημένο άνθρωποι,
γυναικες νευρικοί και κατάληπτοι, άνδρες δε
καί υπό του μοναχικού βίου έχοντες έξημα-
στην φαντασίαν. Ήκούσαμεν δε εκ στόματου
ένδοξοτάτου κατά πάντα και λογισιάτου των
αγίων της έν Κωνσταντινουπόλει ιεράς συνόδου (1)
καί επ' έχρατων των ημερών εκ των άσκητών
αγιονόμου θρους του Άθωνος οσιός τις πρό όλί-
μόνον έτών άποθανών, υπό πάντων δε διὰ την
αυτου διαχωγήν ευλαθούμενος προείπε και άλλα
έρροδν προσέτι πειρατών, προέτρεπε δε μάστιγατούς
αγίους των αυτών μοναστηριων να γυμνώσωσι
ιερούς ναούς εκ των άργυρομάτων, η άλλων
αγίων, όσα προσεκάλου των κακούργων την πλεο-
ναι μακρόθεν.

§ 3.

Αυτή μόλις εύρισκομεν ίχνη τινα μόνον της μα-
γίας των αρχαίων εις τα βιβλία των; Επειδή
έπισηλλόμενοι αυτήν ήθελον να κρατώιν εις το
αυτούς λαούς δια να τους καταθλίβωσιν, εθεώρουν
επισημνήτητον κληρονομίαν των ό,τι τους διέκρινε
έναν διανοητικώς και πολιτικώς, ώς έξατραλεις
ήνωμένων, οι δε άλλοι έφροβούντο το μέτρος και
καταδιωγμόν των τόσων μάλλον, όση θρκοι φρικτοί
έσαν πάντας τους μύστις, θάνατος δε έκαπέλει
παράβιας της έχεμουσίας.

Αυτα τουτου μάστιγα οι Ιερείς της Αιγύπτου άπο-
παιόντες των λοιπών ανθρώπων συήθησαν εις
την ερώδη τινα και καταχθόνιον όμοσπονδιαν, εδη
ήρχοντο δε εξεπίτηδες και γλωσσάν τινα άκατανότητον
και άλλας τάξεις, την λεγομένην ιερογλυφικήν,
αποφροντες εις θαύματα των φυσικών αιτιών το
πλάσμα και σιτηρίζοντες επ' αυτών την ιερα-
σταν υπερουχόν. Τών Αιγυπτίων όμως τούτων
το ούστημα έμιμήθησαν έπειτα και άλλων
ήρχηγοί έπε δε ή οι Ποντίρκες της Ρώμης
απειρίζοντο και αυτοί εις τας άγιοτείας των και
αγιώτους και όόματα κύρια άκατάληπτα
του; άλλους. Ω; μαθηται δε των Έτρούσκων
ένάντων την μαυικήν παρά των Λυδών και πριν
αυτούς εις την Ιταλίαν ό εξ Άρακαδίας Εύκνδρος
ήσως γνωστίν της επικρατούσης μεταξυ εκείνων
αυλικής γραφής και διαλέκτου, καθώς συμπεραίνει
αυτού; τις του σ'. αιώνος (J. Lydus de Ostentis)
των τεμαχίων του Πλινίου και Άπουληίου μυ-
σηγηθέντος τα ιερά της Αιγυπτιακής έπιστήμης
'Αλλά τουτο εικάζεται όμοίως και εκ περι-
του Πορφυρίου, τας όποιās αναφέρει ό Ευσέβιος
ήλικ. προπαρασκ. Β. Ε.) όπου λέξεις άστρο-

νομικά, όν άστειρισμών όνόματα, παρενείρονται με-
ταξύ διαφόρων φράσεων. Η Άγλαονική προΐδουσα
έκλειψιν τινα τελήης υπέσχετο εις τας άλλας μαγί-
σας της Θεσσαλίας ότι εδύνατο να σκοτίση τον πλα-
νήτην τουτον και να τον καταβιάση μάστιγα εις την
γήν (Πλουταρχ. περι έκλειοιπότων χρηστηρίων.) ώς τε
αποδεικνύεται προφανώς ότι η άστρονομία ήτο έκπα-
λαί ένωμένη με την μαυικήν, η μάλλον έχρησίμευσεν
ώ; χρησμός εις αυτήν, άμφοτεροι δε άπειτέλου τον
λεγομένην άστρολογίαν, ήτις άπεκρύπτετο πάντοτε
προσεκτικώς από των βεβήλων τα όμματα. Διά τουτο
και τα βιβλία του Νουμά σπουδάσαντος κατά βίους
την τοιαύτην έπιστήμην κατεδικάστησαν να καώσιν
(αρ' ου πιθανώς έγνωστοποιήθησαν κατά τύχην) ως
εις την Ορησκείαν επιβλαβη (valer. Maxim. L. I)
'Αλλά πολυ πρότερον η μυθολογία παρίστανε και τον
Προμηθέα καταδικασθέντα, διότι παρέδωκεν εις τους
θνητούς το πυρ, το όποιον έκλεψεν εκ των ουρανών
και ό Όρφεύς δε έτιμωρήθη όμοίως ως άποκαλύψας
εις τους ανθρώπους τα τέως διαμένοντα απόβρητα
(Παυτ. Βοιωτ.)

Άστρονομικά τινες άρα παρατηρήσεις, εξ ών δύνα-
ται τις και μετεωρολογικάς μεταβολάς ωφελίμους εις
τα γεωργικά έργα να προείπη και των ώρων τον δρόμον,
καθώς τα δύο μηνολόγια του Ητολεμαίου και το
εκ του Όθιδίου και Καλυμέλλα και Πιπίου συντα-
χθέν, εδωκαν την πρώτην άφορμήν της άστρολογικής
μαντείας; οι δε υυδίοι δεν άμφίβαλλον ότι οι διάφοροι
φάσεις του ουρανού άπεκάλυπτον το μέλλον και του
ήθικο; καθώς και του φυσικού κόσμου.

Όμοίως δε συνειθιζόμενοι να βλέπωσι κατ' άρχάς
οι ά.θρωποι τον χρυσόν εις ψήγματα μόνον υπό των
χειμάξδων καταφερόμενα, έμειναν βεβήως έκστατικοί
ότε είδόν τινα έξάγοντα το μέταλλον τουτο εκ ρυπα-
ράς βίβλου γης; θθεν γεγονήθη βαθιηδόν η άλχημεία
δεύτερον μέρος και αυτή των άποκρύφων έπιστημών,
εξ η; έμελλε να προσέλθη η χημεία.

Οι Ι.δοί απέδιδον εις τους αριθμούς και φυσικάς
τινας ιδιότητας, θθεν τους μεταχειρίζοντο ως μέσα
μαντείας. Εξ αυτών και ό Πυθαγόρας εδιδάχθη την
άλληγορικήν αυτών δύναμιν, ήτις έπειτα χρησίμευσεν
εις την ραβδομαντείαν τοσοούτω κοινήν μεταξυ ουχι
των αρχαίων μόνον έθνών, οίον των Σκυθών, Χαλδαίων
και Έβραίων, αλλά και νεωτέρων άλλων. Έπειδή και
νυν ει οι κάτοικοι της Κίβας μεταχειρίζονται ράβδους
τινάς, η σκυτάλας ως αριθμητικάς μηχανάς και δι αυ-
τών έκτελοϋσι πολυσυνθέτους λογισμούς, και μαντεύουσι
το μέλλον (Muraview. voyage en Turcomanie et
China) καθώς άλλοτε οι Άλανοί (Αμμ. Μαρκελ.
Β. 26) και Σκύθαι (Ηροδ. Β. Δ. κεφ. 67.) εν γένει
μακράν δε αυτών οι Χαλδαίοι και οι Έβραίοι. Κατά
τον Τάκτιον, οι Γερμανοί έκοπιον ει; πολλά τεμαχία
τον κληδον τινός όπωροφόρου δένδρου, τα όποια επέ-
γρυφον δια τινων σημείων αρ' ου δε πάντα τουτα
εβρίπτον επί λευκής σινδόνας, τότε ό Ιερεύς, η ό πυ-
τριαρχης της οίλογυνείας μετά τινας ευχάς ελάμβανε
τρεις εις τας χειράς του έκαστον αυτών, κατά δε τα
σύμβολα αυτών έμάντευε το μέλλον.

1) Του αγίου Καισαρελας.